

Коледното дръвче.

Милка е дете на вдовица, която работи въ една фабрика и когато майка ѝ е на работа, тя често ходи изъ улицитѣ да зяпа изложенитѣ въ магазинитѣ коледни играчки. Тя често простира ръце къмъ хубавитѣ куклички, които я гледатъ съ засмѣни очички презъ стъклата; но, куклитѣ не могатъ да дойдатъ при нея, защото не могатъ да ходятъ, а тя не смѣе да влѣзе при тѣхъ да ги докосне и имъ се порадва по-отблизо; тя знае, че търговецътъ ще я изгони ако влѣзе и ако нѣма пари да купи онова, което тѣй много ѝ се нрави. На самия бждни вечеръ тя до късно скита по улицата. Тя знае, че днесъ майка ѝ не работи следъ обѣдъ и че я чака да се върне, но Милка обикаля около борчетата, дано поне ѝ се падне да събере попадалитѣ по земята клончета отъ завоя на улицата за пазаря, дето се продаватъ коледнитѣ дръвчета. Отъ тѣзи клончета майка ѝ ще ѝ свърже дръвце. А клончета има много по земята, но Милка не може да си вземе отъ тѣхъ, защото чорлави циганчета се надпреварятъ да бзратъ клончетата, тикатъ я, дърпатъ ѝ отъ ръцетѣ клончето, което тя си е избрала и ѝ думатъ: „Дай петъ лева, вземи клончето. Тези клончета се купуватъ съ пари!“ Милка вижда какъ циганчетата обиратъ и последнитѣ клончета, но не може нищо да направи — тя нѣма петъ лева да ги откупи. Ето циганчетата тръгватъ да си вървятъ, Милка заплаква. Едно цеганче я хваща за ръката: „Дай ми единъ левъ, ще ти дамъ едно клонче!“

— Мѣмамъ, казва Милка.

— Е, ако и единъ левъ нѣмашъ, на ти едно така. Другитѣ ще продамъ пѣкъ съ единъ левъ по скжпо“.

Милка си изтрива съ края на пристилката сълзитѣ. Тя има едно клонче, все ще може да се върне у дома си съ борче. Тя припва къмъ къщи. Майка ѝ е напалила хубавичко пещъта, въ която е сложила едно голѣмо дърво, което трѣбва да глѣе цѣлата нощъ и да не догаря; този бждникъ гори прѣзъ цѣлата бждна вечеръ. Омѣсила е питка, въ която има парѣ, сварила е сухи плодове, прикадила е тамянь, трапезата е сложена вече и Милка веднага сѣда съ майка си да вечеря. Тѣ прѣчупватъ питката и парѣта се пада въ Милкината частъ. Милка е тѣй щастлива! Тя знае, че като турѣ парѣта подъ възглавницата си, ще сънува чуденъ красивъ коледенъ сънь и не може да се стърпи, а иска по-скоро да си легне. Майка ѝ закрепва борчето на свѣщника и слага масичката до милкиното легло. Милка е изула само обувката си и, както е облечена, се мушва подъ юргана. Майка ѝ я покрива грижливо и сама лѣга да спи.